

KAPITOLA V

SKUTEČNĚ ROZVOD?

Než se skutečně pustíte do rozvodu, poslyšte přece jenom názor rozvodové advokátky, radící tentokrát z osobně velmi nepevných pozic, neb sama se svého času též rozvedla. Tyto rady si dovolím genderově rozlišit, i když samozřejmě průniky problémů obou skupin jsou značné, případně si to můžete různě prohodit:

Rady ženám

Pokud jste v mysli dospěla k rozvodu se svým již nemilovaným, mějte na paměti následující:

1. Všichni muži jsou v zásadě stejní a dalším vzorkem si většinou moc nepomůžete. Výjimkou jsou alkoholici, psychopati, hazardní hráči, násilníci a osoby, které se přiblížily ke kriminálnímu jednání, případně se ho už dopustily. Ze stovek vzorků, které prošly mými rozvodovými spisy, jsem dospěla k závěru, že každý má něco. V podstatě si můžete vybrat mezi špinavými ponožkami zakopávanými pod skříň nebo nekonečným nimráním se v travní sekačce (taky si můžete vybrat mezi HC Slavia a Baníkem Ostrava, ale to je jiná kapitola). Vyberte si své vlastní peklo tak, aby bylo co nejsnesitelnější, leč na ráj zapomeňte.

2. Zapomeňte rovněž na to, že se toho chlapa rozvodem zbavíte. Pokud s ním máte děti, nezbavíte se jej minimálně do osmnácti let jejich věku.

3. Jestli máte malé děti, dobře si promyslete, co se vlastně stalo, kvůli čemu jste jej začala nenávidět a zda právě existence malých dětí s tím nemá něco společného. Další věc, kterou nám totiž zapoměly jak maminky, tak gynekologové říci je, že hormonální změny v těle po těhotenství odeznívají v průměru tři roky. Laktační psychóza je hraniční stav – o těch “mezistavech” nám

neřekl nikdo nic. Jedním z nich například je, že po porodu značně zblbneme.

To jsem zažila osobně, takže vím přesně, o čem je řeč. Řešila jsem to půlročním docházením na biofeedback, který mi dal jakž takž do pořádku úplně zlikvidovanou schopnost se soustředit.

Po porodu se totiž nastartují velmi složité hormonální pochody, které způsobí, že jiné podněty než případný pláč děťátka žena v podstatě nevnímá. Jestliže tedy muži po porodu zírají, co se jim to doma ocitlo za cizí ženskou, mají v podstatě pravdu. Ocitla se jim tam osoba nadopovaná poporodními hormony, která je přírodou naprogramována být někým úplně jiným, než byla doposud. Svou vůlí s tím žena neudělá zhola nic. Musí se počkat, až to přejde.

4. Opravdu jste zaregistrovaly, že v asi tak 99 % případů muž může BUĎ být doma s rodinou, NEBO vydělávat peníze, ale dohromady to obvykle moc nejde?

5. Nezapomínejte na nejnovější trend v současných rodinně-právních sporech: to se puberták úplně sám od sebe odebere na Odbor péče o dítě (tak zvaný OSPOD) nebo přímo na soud a sdělí soudci, že doteďka byl s mámou a že teď chce být s tátou. Pokud jeho otec nebydlí v kůlničce na dříví a vykazuje finanční příjem z jiné než nezákonné činnosti, soudu NEZBUDE prakticky nic jiného, než dítě svěřit otci do péče. Pokud nebudete pěstovat korektní vztahy s otcem dítěte, může se Vám stát, že skončíte také tak, že budete mít děti “na návštěvě” jednou za 14 dní a jinak budete úplně sama – a bude vám tak o deset let víc než teď...

6. Pokud se nedohodnete v rámci rozvodu i na rozdělení dluhů a majetku, pravděpodobně vašich dluhů přibude – směrem k právníkům.

7. Snažte se uzavřít co nejvíce kapitol společného života najednou, i kdyby to z finančního hlediska vypadalo jako pro vás nevýhodné. Soudy trvají léta a jsou tak emocionálně ubíjející, že často nejsou schopni je korektně zvládnout ani ti nejtvrdší muži. A věřte, muž, který pláče, je neporazitelný...

Rady mužům

Právě jste těžce onemocněli a podlehli jste chorobě známé jako „diagnóza muž“. Je to neléčitelné, ale usilovným tréninkem lze docílit propojení neuronových synapsí tak, že pochopíte, o co se jedná. Útěchou vám může být, že touto chorobou prokazatelně trpí polovina lidstva, takže můžete najít spoustu vzorů, jak se s ní se ctí vypořádat.

Choroba se vyznačuje naprostou organizační neschopností v čemkoli, co se týká soužití se ženou (zejména tou vlastní) a zásadním omezením vnímání projevů té části svého okolí, která se nazývá „soukromí“. Ani špičkoví manažeři nejsou schopni zvládnout domácí problémy na té úrovni, jejichž pracovní ekvivalenty řeší naprosto běžně. Zkuste se na svou domácnost podívat jako na byznys a vše vám bude o moc jasnější. Ubezpečuji vás, že v podstatě to funguje úplně stejně s několika drobnými odchylkami.

1. Obchody provozujete s partnery, kteří vám vyhovují, a jejichž úroveň je ekvivalentní s vašimi vlastními produkty. Do Ferrari taky nemontujete pirátské součástky z Číny. Proto jsem nikdy nepochopila manažery, kteří upadli do lásky k letuškám, byť to byly blondýny s klasikou 90 – 60 – 90. Pokud máte takovýto produkt doma, musíte tomu nastavit i příslušné parametry, včetně nároků na trvanlivost výrobku.

2. Ženy, kupodivu, mají úplně stejné potřeby jako muži. Někdy vypadají, že jsou odlišné, ale v zásadě jsou stejné. Potřebují kamarády a kamarádky, potřebují rodinu a potřebují intelektuální seberealizaci.

A nyní, pozor, přijde velké překvapení: z Gaussovy křivky vyplývá, že s IQ jsou na tom ženy úplně stejně jako muži. Jsou stejně inteligentní a stejně hloupé jako muži. Spousta „poznatků“ o opaku, které kolují vesmírem jako tak zvaně ověřená fakta, jsou kulturně podmíněné vzorce chování, které tudíž fakty vůbec nejsou. Například že ženy jsou méně technicky zdatné nebo jsou pitomé na matematiku. Nejsou, ale pod kulturním nánosem to velmi často skrývají, a to i z pudu sebezáchovy. Tisíce let je totiž naučily používat jiné způsoby a jiné projevy intelektu, než jsou, pánové, ty vaše.

Někdy to má na první pohled docela nečitelné projevy. Příkladem budiž fakt, že to byly právě ženy, kdo ve švýcarském kantonu Appenzell do poslední chvíle odmítaly zavedení volebního práva žen. Tradiční volební právo bylo vyhrazeno mužům, kteří ovšem volili veřejně tak, že pozdvihli či položili své dýky. Ženy byly „pouhé“ divačky a já bych se zase docela ráda dívala na to, co se odehrávalo, když se některý choť vrátil domů poté, co hlasoval jinak, než bylo před tím doma „demokraticky vydiskutováno“.

Abych se vrátila k tématu: jestliže ženám není dovoleno „intelektuální vyžití“, mohou strádat úplně stejně jako muži, když je odstaví z jejich vedoucí pozice. Protože však jsou ženy sociálně zdatnější, obvykle trauma zpracují tak, že jeho následky nejsou na veřejnosti vidět. Sociální dovednosti žen se obrátí proti nim. To je také, mimochodem, důvod, proč je mezi nadanými dětmi údajně méně holčiček. Není jich méně. Jenom prostě skousnou, že musí chodit do téhle blbě školy, nudit se a být hezké a poslušné.

Kluk udělá scénu a dělá ji tak dlouho, až si vydupe návštěvu psychologa a přijetí do třídy pro nadané děti. Potlačené intelektuální touhy žen po seberealizaci se projeví obvykle psychosomaticky. Tohoto druhu byla rakovina dělohy Boženy Němcové, na kterou zemřela ve svých 43 letech, i strašlivý revmatismus Elišky Krásnohorské, který jí v posledních létech života zcela znemožnil udržet tužku v ruce. Je to vlastně úplně stejné jako v obchodních vztazích.

I váš obchodní partner chce vydělat, a pokud mu budete setrvale podstrkovat pro něj nevýhodné smlouvy, tak spolupráce skončí, nebo na vás udělá podraz za rohem. Proto smlouva s obchodním partnerem musí být vyvážená. Ze stejného důvodu u ženy nelze předpokládat, že ji automaticky baví a naplňuje utírání zadečku miminkům a odrostlejším dětem dělat taxikářku po jejich zájmových kroužcích.

3. Nepřátelské převzetí firmy se sice občas podaří, ale obvykle to jejímu rozkvětu nepomůže a vy si definitivně zničíte pověst. O některých věcech je prostě nutno diskutovat tak dlouho, až dojde k mírumilovné fúzi, případně k oboustranně výhodné akvizici. Jít na to silou se z hlediska dlouhodobého strategického plánu koncernu nevyplatí. V manželství platí totéž.

4. Minoritní akcionáře sice vytěsnit můžete, ale ve vztahu squeeze out nefunguje. I když si budete myslet, že máte kontrolní balík v ruce, vždycky na vás vypadne nějaká zapomenutá zlatá akcie na doručitele – a kupodivu ji bude držet v ruce vaše žena.

5. A dobrá rada na závěr: ačkoliv jsou lidé různí, v zásadě jsou stejní. Uvažte, jestli si výměnou pomůžete skutečně zásadně.

Poučení z toho plynoucí:

1/ Než se odhodláte k rozvodu, dobře si promyslete „aktiva“ a „pasiva“. Zjistěte, jestli nejsou jiné možnosti nápravy.

2/ Jestliže se v manželství nelíbí vám, pravděpodobně se v něm nelíbí ani vašemu partnerovi. To je společný bod, na kterém se shodnete a i ten někdy stačí jako výchozí pro řešení problémů.

3/ Muži a ženy na tom jsou v zásadě úplně stejně, i když moderní je dnes tvrdit, že jsme úplně jiní.

4/ Za naprostou většinou problémů v manželství stojí velmi špatná vzájemná komunikace nebo biologické danosti utvářející vaši osobnost. Platí, že dobrá diagnóza je půlka terapie. Tak zjistěte, co se vlastně stalo.

5/ Ať stojí za vašimi manželskými/partnerskými problémy cokoliv, zajisté už dobře víte, že jediným člověkem, kdo je může vyřešit, jste vy sám/sama.